Τηρεύς.

107

Στοβαίου 32 « Ἄνους ἔφυς, αἱ δὲ σωφρονέστεραι ἔθι

Περὶ ὀργῆς, κ. ἔφυσαν πρωνακθε καρτέρον.

« Σοφοκλέους 33. Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι δυσπραγῶν βροτῶν

Τηρεῖ » μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον

ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν. »

Περὶ Ὑπερο 22. θνητὰ φρονεῖν χρὴ τὴν θνητὴν φύσιν

ψίας τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν

Σοφοκλέους πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων

Τηρ. ταμίας ὅ τι χρὴ τελέσθαι. »

783

Τηρεύς.

110

12. Σοφοκλέους Τηρεῖ. — Στοβαῖος Περὶ κατορθώματος κ.β΄

ἔνθα φρονεῖν χρὴ τὴν θνητὴν φύσιν,
τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.

45 Σοφοκλέους Τηρ. — „ Περὶ ἡδονῆς

Ταν δ᾽ ἀνθρώπου ζωαν ποικιλονῶτις ἔθας
κηράδων πάσαις μεταλλακτοῖν ὥραις.

46. Ζῶοι τοῖς ἀνθρώποισι τὰ καθ᾽ ἦμαρ, ὅπως ἥδιστα
πορσύνων,
τὸ δ᾽ ἐς αὔριον ἀεὶ τυφλὸν ἕρπει. „

Σοφοκλέους Τηρ. — „ Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία.

21. Μήπω μέγ᾽ εἴπῃς πρὶν τελευτήσαντ᾽ ἴδῃς. „

108

Τηρευς.

11. «Νυν δ' ουδεν ειμι χωρις, αλλα πολλακις
εβλεψα ταυτη την γυναικειαν φυσιν,
ως ουδεν εσμεν. αι νεαι μεν εν πατρος
ηδιστον, οιμαι, ζωμεν ανθρωπων βιον·
τερπνως γαρ αει παντας η ανοια τρεφει.
οταν δ' ες ηβην εξικωμεθ' ευφρονες,
ωθουμεθ' εξω και διεμπολουμεθα
θεων πατρωων των τε φυσαντων απο,
αι μεν ξενους προς ανδρας, αι δε βαρβαρους,
αι δ' εις αηθη δωμαθ', αι δ' επιρροθα.
και ταυθ' επειδαν ευφρονη ζευξη μια,
χρεων επαινειν και δοκειν καλως εχειν.»

Στοβαίος
ὅτι ουκ α-
γαθον
το γαμειν.
Σοφοκλέους
Τηρει.

12. Σοφοκλης Τηρεί.
Ἓν φυλον ανθρωπων· μί' έδειξε
πατρος και ματρος ημέας αμέρα
τους παντας· ουδεις έξοχος
άλλος έβλαστεν άλλου.
βόσκει δε τους μεν μοιρα δυσαμερίας,
τους δ' όλβος ημων· τους δε δουλείας ζυγον
έσχεν ανάγκης . . .

Περι ευ-
γενείας

Τηρεύς.

22. Σοφοκλέους Τηρεί. — Στοβαίου Περὶ υπερηφανίας ΚΒ'

θνητὰ φρονεῖν χρὴ τὴν θνητὴν φύσιν,
τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.

45 Σοφοκλέους Τηρ. — „ Περὶ τοῦ βίου

Ταν δ' ανθρώπων ζωαν ποικιλομήτιδες ἆται
πημάτων πάσαις μεταλλάσσουν ὥραις.

46. Ζώοι τις ανθρώπων το καθ' ἦμαρ, όπως ἥδιστα
πορσύνων,
το δ' ες αύριον αεί τυφλόν έρπει. „

Σοφοκλέους Τηρ. — „ Ότι αβέβαιος η των ανθρώπων ευπραξία.

21. Μήπω μέγ' είπῃς πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς. „

105

Τηρεύς.

Στοβαίου — 32 «Ἄνους ἐπῆξας, αἱ δὲ συμφοραί σ' ἔτι
Περὶ ὀργῆς, κ. — ἐπῆξον ἠπιώτατον καρδίαν.
«Σοφοκλέους — 33. Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμοῦται βροτῶν
Τηρεῖ» — μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον
ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.»

Περὶ Ὑπερο- — 22. Θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν
ψίας — τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
Σοφοκλέους — πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
Τηρ. — ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.»

Τηρεύς.

106

11. α Νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς, ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐδέν ἐσμεν. αἱ νέαι μὲν ἐν πατρὸς
ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον.
τερπνῶς γὰρ αεὶ πάντας ἡ ἄνοια τρέφει.
ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες,
ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολούμεθα
θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
αἱ δ' εἰς ἀήθη δώμαθ', αἱ δ' ἐπίρροθα.
καὶ ταῦθ' ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία,
χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.»

Στοβαῖος «ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν.» Σοφοκλῆς Τηρεῖ.

12. Σοφοκλῆ Τηρ.
«Ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε
πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέας ἁμέρα
τοὺς πάντας· οὐδεὶς ἔξοχος
ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου.
βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας,
τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν· τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν
ἔσχεν ἀνάγκης.»

» « Περὶ εὐγενείας